

Wiara święta głosi, iż w porządku łaski Maryja otrzymała od Trójcy Przenajświętszej tyle łask, ile natura ludzka, nie przestając być ludzką, unieść zdoła. Cokolwiek Bóg może dać człowiekowi, czymkolwiek Bóg może ozdobić duszę, umysł i serce człowieka, to wszystko dał Bóg Maryi. O ile Bóg może zbliżyć się do człowieka, o ile Bóg może zjednoczyć się z człowiekiem, nie zmieniając człowieka i nie podnosząc go do istoty Bóstwa, o tyle Trójca Najświętsza zbliżyła się do Przczystej Panny. Łaska poświęcająca, rosnąca

z każdą życia chwilą zacieśniała węzły miłości, przyjaźni i dziecięctwa Bożego w Niepokalanym Jej sercu. Łaski uczynkowe skuteczne towarzyszyły każdej myśli Jej rozumu i każdemu poruszeniu Jej woli, przydając Jej coraz to nowych blasków upodobania Bożego. Słusznie przeto Kościół głosi, że po Panu Jezusie Matka Najświętsza jest pierwszym i najwspanialszym arcydziełem miłości, potęgi i łaski Trójcy Przenajświętszej.

św. abp Józef Bilczewski, z Listu pasterskiego o czci NMP

AKTUALNOŚCI

1. Dziękujemy za wszelką życzliwość, modlitwę, każdego rodzaju wsparcie i wszelkie zaangażowanie i pomoc.
2. Trwajmy w jedności duchowej pamiętając w modlitwie o naszej wspólnotcie, a także o Federacji SM.
3. W dniach od 4 do 23 października w Watykaniu trwa I sesja Zgromadzenia Synodu Biskupów poświęcona tematowi: Ku Kościołowi synodalnemu - wspólnota, uczestnictwo, misja.
4. W niedzielę 15 października będzie obchodzony XXIII Dzień Papieski pod hasłem: Jan Paweł II. Cywilizacja życia.
5. W dniach od 15 października do 2 listopada XI Dni kultury chrześcijańskiej w Częstochowie pod hasłem: Blask prawdy - św. Jan Paweł II.
6. W poniedziałek 23 października dzień drugiego po Matce Bożej Patrona naszej wspólnoty i sodalisa św. Jana Pawła II. Koronka do Bożego Miłosierdzia, a potem Msza św. o godzinie 15:00.
7. Od 22 do 28 października Tydzień misyjny w Kościele.
8. We wtorek 24 października o 17:00 spotkanie formacyjne.
9. Pamiętajmy w modlitwie o zmarłych sodalisach, sodaliskach i moderatorach SM.
10. W niedzielę 12 listopada następną naszą wspólną Adoracją Najświętszego Sakramentu, Msza św. i spotkanie.

MATKA BOŻA DROGI - Theotokos - Hodegetria

- III cz. dokumentu Ku duchowości synodalności

1. Wskazanie drogi

Jedną z najstarszych i najbardziej czczonych ikon Maryi, Matki Bożej, znana jest jako „hodegetria”: Ta, która wskazuje drogę. Kończąc te rozważania, możemy znaleźć w Maryi Tę, która ucieleśnia wszystkie wymiary duchowości synodalności, które staraliśmy się narysować. To Ona towarzyszy Kościołowi na jego drodze synodalnej. Jak to zostało przedstawione na ikonie, zawsze kieruje naszą uwagę z dala od siebie na swojego Syna, na źródło naszego zbawienia i koniec naszej nadziei. Każdy rodzic rozpozna prosty gest Maryi. W tym jednym naturalnym ruchu miłości Maryja otwiera drogę pielgrzymującemu Kościołowi. Wskazuje też drogę dla całej ludzkości poszukującej uzdrowienia i pełni życia.

Maryja, Matka Boga, jest zawsze z nami na drodze synodalnej, ponieważ jest także „Matką Kościoła” (Mater Ecclesiae); Matka tych wszystkich, którzy są towarzyszami i uczniami Jej Syna. Ilekroć czujemy się zagubieni, zdezorientowani lub wahamy się co do drogi, musimy tylko spojrzeć na nią, aby wskazać drogę.

Maryja nie mówi. Nie musi. Wystarczy, że skierujemy nasz wzrok na syna. W swoim bezsłownym geście streszcza całą misję Kościoła. Nawet wtedy, gdy Lud Boży jest „in via” – w drodze – jest zawsze w misji. Tych dwóch rzeczy nie można rozdzielać, ponieważ istnieje tylko jedna droga i jeden przedmiot naszego pragnienia, jedno źródło naszego życia i naszej nadziei: Jezus Chrystus.

To w drodze stajemy się komunią, do której już powołał nas Duch Święty. Idąc razem, odkrywamy, że potrzebujemy siebie nawzajem, aby uczestniczyć w misji, którą otrzymaliśmy. Jakkolwiek idziemy, cokolwiek przyniesiemy, nawet jeśli czasami musimy być niesieni, nigdy nie jesteśmy ciężarem. Niezależnie od naszego stanu i stanu, możemy ukazać przedmiot naszej miłości i źródło naszej nadziei i radości: Jezusa Chrystusa, naszego Pana i Zbawiciela, Syna Bożego i Syna Maryi.

2. Wspólna podróż

W pewnym sensie całe życie Maryi jest drogą: wewnętrzną drogą oddania się Bożemu celowi, nawet jeśli nie rozumie w pełni, dokąd ją zaprowadzi, i fizycznymi drogami, które wyznaczają Jej życie: drogami z Nazaretu do Betlejem, drogą uchodźców do Egiptu i długą drogą powrotną. Znajdujemy Ją podczas pielgrzymkowych wędrówek jej ludu, który podróżuje, aby świętować wielkie święta pielgrzymiej historii Izraela w Jerozolimie. Spotykamy Ją na najtrudniejszej drodze ze wszystkich: idąc za Synem w ciemną noc Kalwarii i Golgoty.

Spotykamy Ją w ciszy milczenia Boga, jako matkę oczekującą na nowo zwiastowanie nowego życia; Czeka, aby usłyszeć zmartwychwstałego syna Cali Jej, a następnie pójść za Nim w drogę Zmartwychwstania. Dla Maryi, niezależnie od tego, czy jest to droga wewnętrzna, czy fizyczna, droga wygnania czy powrotu, jest tylko jedna droga: droga wiary w Jej Syna, Jezusa Chrystusa, który jest Jej drogą.

Ze swoim Synem Maryja zna wszystkie drogi, które każdy z nas musi odbyć. Ona jest truły „Matka Boża Drogi”. Ona także nauczyła się słuchać i odpowiadać na Słowo, które przychodzi do niej pośród rutyny codziennego życia, modlitwy, uwielbienia i rodziny. Nauczyła się mówić prawdę w pokorze, ponieważ jest także jednym z „anawim”; jak głosić nadejście Królestwa Bożego; jak służyć mu z niezachwianą wiarą i odwagą, nie szukając własnej drogi, ale tylko tej, którą kroczy Chrystus.

Jedną z jej pierwszych podróży jest Nawiedzenie. Maryja ukazuje nam tutaj, że jeśli droga synodalna ma głosić wielkie dzieło Boga, będzie także drogą międzypokoleniową. Udając się w drogę do domu Elżbiety, widzimy, że dary «starszych» są potrzebne, aby rozpoznawać, wspierać i pielęgnować łaski młodszych pokoleń. Podobnie jak młoda Maryja z Nazaretu, potrzebują tych, którzy mogą dać im dom, podczas gdy łaski, które posiadają, mają czas, aby wzrastać. Znajdując w sobie gościnne i pełne zrozumienia towarzystwo, Maryja i Elżbieta dają już świadectwo nowej wspólnoty, którą kształtuje Bóg. Razem mogą śpiewać proroczą i radosną pieśń, która zapowiada nadejście Królestwa Bożego.

Ich śpiew nie powstaje z wcześniej przygotowanego tekstu, ale z Ducha poruszającego się w nich. Z własnego doświadczenia wynika, że mają „nową pieśń”, która zbiera całą tradycję, w której stoją. We wspólnej pieśni i wspólnym głosie mogą tylko głosić to, co Bóg dla nich uczynił. Chociaż stoją w prorockiej tradycji Izraela, nie są kobietami, które patrzą wstecz. Są to kobiety, które idą w przyszłość, którą już znają z doświadczenia łaski Bożej w swoim życiu. Losy tych dwóch kobiet są na zawsze splecione. Wiedzą, że ich życie nie należy już do nich. Należą one teraz do przyszłości Boga i do wspólnoty, która wciąż się rodzi.

Maryja i Elżbieta antycypują Kościół prorocki. Ich obecność przypomina mu, że mówi najlepiej, gdy mówi z doświadczenia łaski Bożej w swoim życiu. W drodze Maryi do Jej krewnej Elżbiety i w odpowiedzi Elżbiety ukazujemy drogę do synodalnej wspólnoty gościnności, schronienia i radości. Uczymy się w nich, że ze słuchania Słowa pochodzi przyjęcie i przyjęcie nieoczekiwanego daru Boga, dla którego nie ma rzeczy niemożliwych. Maryja i Elżbieta razem oraz wszystkie pokolenia, które wchodzi w ich śpiew, są już wspólnotą nadziei, że Boże obietnice w Chrystusie nigdy nie zawiodą.

3. Wędrowka w trosce

W Ewangeliach widzimy, że jest zawsze w drodze z Chrystusem, czasami zatroskana i opiekuńcza o Jego bezpieczeństwo, ale zawsze idzie za Nim z miłością dyskretną, uważną i troskliwą. Mamy poczucie, że tak jak Ona stworzyła dom dla Jezusa, tak też czyni dom dla Jego uczniów i wszystkich, którzy za Nim idą. Ponieważ On jest jej domem, jakże mogłaby nie żyć łaską gościnności? Jakże mógłby nie troszczyć się o tych, o których się troszczy, zwłaszcza o ubogich i tych, którzy znajdują się na marginesie, dla których zajmuje szczególne miejsce w swoim sercu? Jej drzwi są zawsze otwarte dla tych, którzy Go szukają, i zawsze jest gotowa prowadzić nas do Niego, zwłaszcza tych, którzy Go najbardziej potrzebują. W tym sensie Maryja jest Matką Królestwa; Matka tych wszystkich, którzy tak jak Ona żyją w Synu i dla Syna, i dla Boga, którego On objawia.

U stóp krzyża, od cierpiącego Syna i Pana, zostaje potwierdzona Jej misja: być Matką nowej wspólnoty, zrodzonej z Jego ofiary. U stóp krzyża, zgromadzeni wraz ze wspólnotą wiernych kobiet, związanych miłością i przyjaźnią, poza naturalnymi więzami rodzinnymi, znajdujemy Ją. Razem nie boją się być postrzegani jako ci, którzy Go kochają; aby dawać o Nim świadectwo, gdy wszyscy opuszczają i są pełni bojaźni. Przez długie czuwanie nad Jego cierpieniem, narażając własne życie, okazują miłość, która jest silniejsza i trwalsza niż jakakolwiek władza światowa. Wraz z tymi kobietami Maryja czeka, aby wziąć w ramiona umęczone i martwe ciało swego Syna i złożyć je do grobu, zwracając go Bogu Ojcu, który Ją dał.

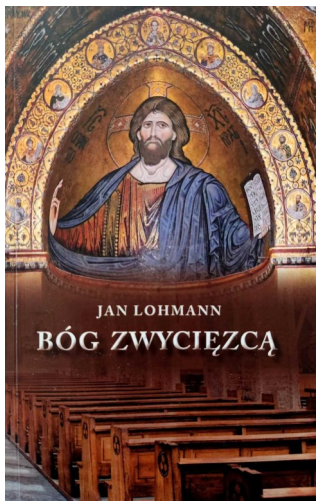
Jednak nawet ci uczniowie i naśladowcy, którzy opuścili Go w tej godzinie, zawsze mieli dom z Nią i z kobietami, które z Nią solidaryzowały. To jest ich łaska; jest to łaska Kościoła synodalnego, do którego wciąż wzywa nas Maryja i te kobiety o zdumiewającej miłości i wierze. Nigdy nie przestali być świadkami dla przyszłych pokoleń, że bez względu na to, jak daleko się oddali, nigdy nie zostaną opuszczeni. Zawsze będą mieli dom.

4. Droga Magnificat Pięćdziesiątnicy

Nic dziwnego, że znajdujemy Maryję, Matkę Boga i Matkę Kościoła, schronienie grzeszników i wszystkich, którzy szukają domu, z uczniami w dniu Pięćdziesiątnicy, ponieważ nikt nie wie lepiej niż Ona, jak Duch w nas mieszka.

Ponownie widzimy, że bez słowa Maryja pozostaje głębokim źródłem i probierzem prawdy dla uczniów Chrystusa. Mając Ją pośród siebie, nigdy nie wymyślą innego Chrystusa. Dopóki jest w centrum wspólnoty, zawsze będzie wiedziała, kim On jest: Panem i Zbawicielem świata. W Maryi mamy obraz sensus fidelium: wszyscy w każdej epoce, którzy dzięki darowi Ducha Świętego poznają Chrystusa z miłości w sercu, wyrażają Jego prawdę w swoim życiu i nieomylnie pozostają pełni wiary i wierni Jemu i Jego Kościołowi. Podobnie jak w Niej „Theotokos” – Matce Bożej – tak i w nich płomień Pięćdziesiątnicy nie stygnie, a jego światło nie gaśnie. Bez względu na to, jak ciemna jest droga przed nami, czy trudna i nieoznakowana droga, światło Ducha Świętego nadal prowadzi święty Lud Boży.

W Maryi uczymy się wędrować jako Kościół synodalny. Uczymy się być w domu w świecie i czynić dom dla wszystkich, którzy szukają domu, miejscem gościnności i schronienia, uzdrowienia i zbawienia, miejscem pojednania, pokoju i pewności życia wiecznego. To jest Kościół, za którym tęsknimy i którego potrzebujemy. W pewnym momencie wszyscy stajemy się uchodźcami szukającymi ojczyzny. Wraz z Maryją, Matką Kościoła, uczymy się, jak uczynić Kościół, Ciało Chrystusa, takim miejscem, ludem żywej komunii, uczestnictwa i misji. Wraz z Nią uczymy się odmawiać nasze fiat we wszystkich okolicznościach naszego życia i włączać się w wielki chór wiary, który rozbrzmiewa przez wieki: Magnificat anima mea dominum: „Wielbi dusza moja Pana, a duch mój raduje się w Bogu, moim Zbawicielu”. Dopóki ten chór nigdy nie ucichnie, świat ma pewną nadzieję; jeśli pójdzie za wielką pieśnią, znajdzie drogę do nieocenionego daru życia, którym jest Jezus Chrystus.

FORMACJA PRZEZ DOBRĄ LEKTURĘ!

Jan Lohmann, Bóg zwycięzca, Antykwa, Kraków 2023

Ukazała się bardzo wartościowa książka, będąca zapisem refleksji, anegdot, wierszy, modlitw i wspomnień partyzanta z lat okupacji niemieckiej i więźnia w epoce okupacji komunistycznej. Piękne słowa i wzruszające świadectwo formacji kulturowej i patriotycznej, nie mającej sobie równych w wieku XX. Całości dopełniają ilustracje i zdjęcia ze zbiorów Autora! Polecam gorąco!

Włodzimierz Sawicki

FORMACJA BIBLIJNA

Słuchajmy co Bóg mówi do nas podczas liturgii

XXVIII Niedziela zwykła - 15 X

Iz 25, 6-10a; Flp 4, 12-14. 19-20; Mt 22, 1-14

XXIX Niedziela zwykła - 22 X

Iz 45, 1.4-6; 1 Tes 1,1-5b; Mt 22,15-21

XXX Niedziela zwykła - 29 X

Wj 22, 20-26; 1 Tes 1, 5c-10; Mt 22, 34-40

XXXI Niedziela zwykła - 5 XI

Ml 1,14b-2,2b.8-10; 2 Tes 2,7b-9.13; Mt 23,1-12

XXXII Niedziela zwykła - 12 XI

Mdr 6,12-16; 1 Tes 4,13-18; Mt 25,1-13

INTENCJE MODLITEWNE

- * o owoce jubileuszu 40 lecia reaktywacji SM i światło Ducha Świętego na dalszą pracę sodalicyjną
- * o pokój na świecie i na Ukrainie
- * o rozwój Sodalicii Mariańskich,
- * o świętość rodzin, o powołania kapłańskie i zakonne,
- * o ład społeczny w naszej Ojczyźnie

KALENDARIUM ŚWIĘTYCH I BŁOGOSŁAWIONYCH SM

PAŹDZIERNIK 2023

- 1 XXVI NZ, Św. Teresy od Dzieciątka Jezus, dz. i dokt. Kościoła
- 6 Św. Marii Róży Durocher
- 19 Św. Jana de Brebeuf oraz św. Izaaka Jogues, kpł. i m.
- 21 Św. Kaspra del Bufalo, kapłana
- 22 XXIX NZ., Św. Jana Pawła II, papieża - Patrona naszej SM
- 23 Św. Józefa Bilczewskiego, bp.
- 26 Bł. Celinę Borzęckiej, zakonnicy

LISTOPAD 2023

1 UROCZYŚĆ WSZYSTKICH ŚWIĘTYCH

- 3 Bł. Ruperta Mayera, kapłana
- 4 Św. Karola Boromeusza, biskupa
- 6 Bł. Antoniego Balducci, k.
- 11 Bł. Alicji Kotowskiej, dziewicy i męczennicy
- 14 Św. Józefa Pignatelli, kapłana
- 26 JEZUSA CHRYSZTUSA KRÓLA, Św. Jana Berchmansa, zakonnik; Św. Leonarda z Porto Maurizio, kapłana

Z ŻYCIA FEDERACJI SODALICJI MARIAŃSKICH W POLSCE

1. Pamiętajmy w modlitwie o Federacji SM w Polsce, prosząc o duchowy i liczebny rozwój wspólnot sodalicyjnych w naszej Ojczyźnie.
2. 4 września Mszą św. w kościele parafii św. Andrzeja Apostoła przy ul. Chłodnej w Warszawie rozpoczął się nowy rok szkolny 2023/2024 w Katolickim Zespole Edukacyjnym Federacji Sodalicii Mariańskich.
3. 16 września Pod hasłem „Uczestniczę we wspólnocie Kościoła” odbyła się 42 Ogólnopolska Pielgrzymka Sodalicii Mariańskich na Jasną Górę.
4. 1 października w Toruniu miała miejsce uroczystość z okazji 90-lecia istnienia tamtejszej Sodalicii Mariańskiej.

Sodaliczka Mariańska przy Jasnej Górze; Kordeckiego 2, 42-225 Częstochowa

www.sm.jasnagora.pl